

VI.II. 2.- SOBRE LA INTERVENCIÓN DE DON ANTONIO OLIVER REUS

En la revista Missèr se dijo: A continuación tomó la palabra el señor Antonio Oliver Reus, cuya intervención dejó entrever el profundo respeto que siente por una persona a quien se refirió como un «bon jutge», ocupado y preocupado en estar permanentemente al día. «A les seves sentències -dijo- mai no hi havia cap paraula de més, ni tampoc hi faltava cap paraula... En les seves sentències només hi havia dret i del bo. Allò que va directe a la qüestió i la resol amb arguments exactes i clars».

Algunas de sus resoluciones, recordó el presidente de la Sala Social del Tribunal Superior, tuvieron eco a nivel nacional, si bien, su aportación más importante, consideró, está «en tot allò que te a veure amb els treballadors fixos discontinus».

«A mi m'hauria agradat molt formar sala amb ell, deliberar amb ell, però l'anomalia que una sala que ha de resoldre amb tres magistrats tingui només dos magistrats titulars i l'amable predisposició d'algun company de la Sala Civil i Penal per completar la Sala Social ho va impedir. L'anomalia persisteix i l'amabilitat dels companys de la Sala Civil i Penal també», dijo Antonio Oliver.

«Jo -concluyó el magistrado- no vaig haver de demanar-li res mai, però es va guanyar el meu respecte pel seu compromís amb la feina i perquè li agradava dir les coses pel seu nom i anar de cara. Com a mi.»